

בטעמי המקרא

ספרי המקרא ערוכים ומחולקים
לנושאים ולפסקאות, עם כותרות

הפטרות חומש ויקרא

כולל הפטרות

שבת "מחר חודש" ושבת ראש חודש

לפי מנהגי עדות ישראל

ספרדים, אשכנזים [נוסח ספרד ונוסח אשכנז], תימנים, ואיטלקים – לגוניהם.
התימנים והאיטלקים – לפי נוסח הספרדים, אלא אם צוין אחרת

נערך על-ידי אהרון אמוזג

"וערך אתו אהרן מערב עד-בקר ... לדלתיתכם" [ויקרא כ"ג]

מהדורת

ביכורים

אדר א' תשע"ד – פברואר 2014

הַפְטֵרַת וִיקְרָא
 ישעיהו, מג, כא - מד, כג. [הַתְּיִמָּיִם אַסְיִימִים פֶּסַח מִסֵּפֶר טַבְּסִיטָה וְ]'

כא עם-זול יצַרְתִּי לִי תַחֲלִתִי וְסַפְּרוּ: {ס}

פרק מג

סיום מושא קודם
{ס} פרשה סגורה

תוכחה לישראל

עייפת מעבודת ה'

לא הבאת לי
זבח'ר,
ואני לא דרשתי

אך ... הונעתני
בעונתיך

ובכ"ז אסלח לך,
למעני.

קריאה לחשבון
נפש

העונש הראוי

פרק מד

נחמה לעיתיך

לא להתיאש!

הבטחה לעיתיך
טוב של ברכה
ותשובה

רק ה' ימיל להבטיח,
כי הכל בידו

כב וְלֹא-אֲתִי קָרָאת יַעֲקֹב

כג לֹא-הִבִּיאֲתָ לִי שֵׁה עַל-תִּיךָ וְיִזְכְּרִיךָ לֹא כַפַּר תִּנְנִי

לֹא הֵעֵבֶד תִּיךָ בַּמִּנְחָה וְלֹא הוֹנַעְתִּיךָ בַּלְבֹּנָה:

כד לֹא-קָנִיתָ לִי בַכֶּסֶף קָנָה וְתַחֲלַב וְזָכְרִיךָ לֹא הִרְוִיתַנִּי

אך הֵעֵבֶד תִּנְנִי בַחֲטָאוֹתֶיךָ הוֹנַעְתַּנִּי בַעֲוֹנוֹתֶיךָ:

כה אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחֲה פֶשְׁעֶיךָ לְמַעְנֵי וְחֲטָאוֹתֶיךָ לֹא אֶזְכֵּר:

כו הִזְכִּירְנִי נִשְׁפָּטָה יָחַד סֵפֶר אַתָּה לְמַעַן תִּצְדַּק:

כז אֲבִיךָ הִרְאִשׁוֹן חֲטָא וּמְלִיצִיךָ פָּשְׁעוּ בִּי:

כח וְאַחֲלַל שְׂרֵי קֹדֶשׁ וְאַתָּנָה לְחֶרֶם יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְגִדּוּפִים: {פ}

א וְעַתָּה שָׁמַע יַעֲקֹב עֲבָדִי וְיִשְׂרָאֵל בְּחַרְתִּי בּוֹ:

ב כֹּה-אָמַר יְהוָה עֹשֶׂה וְיִצְרָה מִבְּטֶן יְעֹזֶבֶד

ג אֶל-תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב וְיִשְׁרוּן בְּחַרְתִּי בּוֹ:

ד כִּי אֶצְק־מַיִם עַל-צְמָא אֶצְק רֹחַל עַל-זֶרְעֶךָ

ה וְצִמְחוּ בִּבְיִן חֲצִיר וּבִרְכָּבִים עַל-יְבֻל־מִיָּם:

ו זֶה יֹאמֵר לְיִהְיֶה אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם-יַעֲקֹב

ז וְזֶה יִכְתֹּב יְדוֹ לְיִהְיֶה וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה: {פ}

ח כֹּה-אָמַר יְהוָה מְלֶכֶד-יִשְׂרָאֵל וְגֵאלוֹ יְהוָה צְבָאוֹת

ט אֲנִי רִאשׁוֹן גָּאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים:

-- הַתְּיִמָּיִם אַסְיִימִים כֹּא --

י ומִי-כְמוֹנֵי יִקְרָא וְיִגִּידָה וְיַעֲרֹכֶה לִי מִשׁוּמֵי עַם-עוֹלָם

יא וְאַתִּיזֹת וְאֲשֶׁר תִּבְאֲנָה יִגִּידוּ לָמוֹ:

יב אֶל-תִּפְחָדוּן וְאֶל-תִּרְחוּן תֵּלֵא מֵאֵז הַשְּׁמַעְתִּיךָ וְהַגְּדַתִּי וְאַתֶּם עַדִּי

יג תִּישׂ אֱלֹהִים מִבְּלַעְדֵי וְאֵין צוּר בַּל-יִדְעֵתִי:

עייפת מעבודת ה'
לא הבאת לי
זבח'ר,
ואני לא דרשתי
אך ... הונעתני
בעונתיך
ובכ"ז אסלח לך,
למעני.
קריאה לחשבון
נפש
העונש הראוי

נחמה לעיתיך
לא להתיאש!
הבטחה לעיתיך
טוב של ברכה
ותשובה

רק ה' ימיל להבטיח,
כי הכל בידו
ולכן, לא להתיאש

בז לעובדי אלילים

ט יצרי פסל כלם תהו ועדיהם תמה בל יראו
 מי יצר אל ופסל נסד
 יא תן כל חבריו גבשו ותקבצו כלם יעמדו
 יב חרש ברזל מעצר ויפעלהו בזרוע כחו
 יג חרש עצים נטה קו ותארהו בשרד
 ויעשהו כתבנית איש ד לכרת לו ארזים
 נטע ארן וגנש יגדל:
 יו והנה לאדם לבשר אף יפעל אל וישתחו
 יז חציו שרף כמו אש אף יחם ויאמר האח
 יח וישארתו לאל עשה לפסלו (יסגור) יסגור לו וישתחו
 ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה:
 יח לא ידעו ולא גבינו ולא ישיב אל לבו
 יט חציו שרפתי כמו אש ויאף אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכל
 ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגור:
 כ רעה אפר לב הותל הטהו
 ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוא שקר בימיני: {ס}

כא זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה וצדתיך עבד לי אתה וישראל לא תנשני:
 כב מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך:
 כג רנו שמים כי עשה יהוה הליעל תחתיות ארץ
 פצחו הרים רנה גער וכל עץ בו
 כי גאל יהוה יעקב ובישראל ותפאר: {ס}

שוב, קריאה
חשובון נפשוהבטחה למחילה
ולגאולה

הפטרת צו
 בירמיהו 3 קטעים: ז, כא – סוף הפרק; ח, א-ג; ט, כב-כג
 [והתימנים מדללים על הקטע הנ"ל]

פרק ז

תוכחה

לא צויתי על קרבנות בצאתכם ממצרים

כי אם... שמעו בקולי

ולא שמעו בקולי

ה' לירמיהו: "ולא ישמעו אליך"

[המשך התוכחה]

ה' מאס בישראל

והסיבה: ע"ז ושטיפת ילדיהם באש

כא כֹּה אָמַר יְהוָה זְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

עֲלוֹתֵיכֶם סָפוּ עַל־זְבַחֵיכֶם וְאָכְלוּ בָשָׂר:

כב כִּי לֹא־דַבַּרְתִּי אֶת־אֲבֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים

בַּיּוֹם (הוֹצִיא) הוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עַל־דַּבְּרֵי עוֹלָה וְנֹזֶחַ:

כג כִּי אִם־אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אוֹתָם לֵאמֹר

שִׁמְעוּ בְקוֹלִי וְהִיִּיתִי לְכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם

וְהִלַּכְתֶּם בְּכָל־הַדְרָךְ אֲשֶׁר אֶצְנֶה אֹתְכֶם לְמַעַן יֵיטֵב לְכֶם:

דו וְלֹא שִׁמְעוּ וְלֹא־הָטוּ אֶת־אָזְנָם וַיִּלְכְּדוּ בְּמַעֲצוֹת בְּשָׂרָהוּת לִבָּם הִרְעוּ וַיִּהְיוּ לְאֶחָזֵר וְלֹא לְפָנַיִם:

כה לְמַן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצְאוּ אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה

וְאֲשַׁלַּח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשֶּׁכֶם וְשָׁלַח:

ס וְלֹא שִׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא הָטוּ אֶת־אָזְנָם

וַיִּקְשׁוּ אֶת־עַרְפֹּתָם הִרְעוּ מֵאֲבוֹתָם:

כז וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֲלֵיךָ

וְקָרַאתָ אֲלֵיהֶם וְלֹא יִעֲנוּכָה:

כח וְאַמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם

זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־שִׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ מוֹסֵר

אֲבָדָה הָאֲמוּנָה וְנִכְרַתָּה מִפִּיהֶם: {ס}

-- התימנים מדללים מכאן, וצווגים דפקט הפלילי (פרק 6 בסוק כב)

כט גַּי נִזְרָךְ וְהַשְׁלִיכִי וּשְׂאֵי עַל־שָׁפִים קִינָה

כִּי מָאֵס יְהוָה וַיִּטֵּשׂ אֶת־דָּוָר עֲבָרְתוֹ:

ל כִּי־עָשׂוּ בְנֵי־יְהוּדָה הִרְעוּ בְּעֵינֵי נְאֻם־יְהוָה

שָׁמוּ שְׂקוּצֵיהֶם בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו לְטִמְאוֹ:

לא וּבָנוּ בְּמוֹת הַחַפֶּת

אֲשֶׁר בָּנְיָו בְּיַד־הַנֶּסֶם לְשָׂרְף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם בְּאֵשׁ

אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עֲלָתָה עַל־לְבִי: {פ}

לב לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה

נבואת חורבן

וְלֹא־יֵאמָר עוֹד הַתַּפֶּת וְגַיַּא בְּן־הַנֶּם כִּי אִם־גַּיַּא הַתַּרְגֵּה וְקִבְרוּ בַתַּפֶּת מֵאֵין מְקוֹם:

גיא בן-הנום ייפך לגיא ההריגה

ג. וְהָיְתָה נִבְלַת הָעָם הַזֶּה לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ וְאֵין מִתְרִיד:

תושבת כל שמחה מיהודה, ותיחרב הארץ

ד. וְהִשְׁבַּתִּי אֶמְעָרֵי יְהוּדָה וּמִחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה כִּי לַחֲרָבָה תִּהְיֶה הָאָרֶץ:

פרק ח

א בַּעֲת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה

עצמות מנהיגי ירושלים ויושביה יוצאו מקבריהם

(ויציאו) יוֹצִיאוּ אֶת־עֲצָמוֹת מַלְכֵי־יְהוּדָה וְאֶת־עֲצָמוֹת־שָׂרָיו וְאֶת־עֲצָמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת אֶת־עֲצָמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת עֲצָמוֹת יוֹשְׁבֵי־יְרוּשָׁלַם מִקְבְּרֵיהֶם:

ב. וּשְׁטָחוּם לְשִׁמְשׁ וּלְיָרֵחַ וּלְכָל אֶצְבָּא הַשָּׁמַיִם

אֲשֶׁר אֲהַבּוּם וְאֲשֶׁר עֲבָדוּם וְאֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם

וְאֲשֶׁר דָּרְשׁוּם וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם

לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבְרוּ לְדָמָן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יְהוּי:

ג. וּנְבַחֲתָר מוֹת מַחֲיִים

הנשאים יבחרו למות

לְכָל הַשְּׂאֵרִית הַנִּשְׂאָרִים מִן־הַמִּשְׁפָּחָה הַרְעָה תִּזְאֵת

בְּכָל־הַמְּקוֹמוֹת הַנִּשְׂאָרִים אֲשֶׁר הִדְחַתִּים שָׁם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת: {ס}

-- (בתיומנים מִדְּבָרִים צ א כאן)

פרק ט

בב כָּה אֵמָר יְהוָה

להתהלל בידעת ה'

אֶל־יְתִהלֵּל חֲכָם בְּחִכְמוֹתָו

שלא להתהלל בהם

וְאֶל־יְתִהלֵּל הַנְּבוֹר בַּנְּבוּרָתוֹ

אֶל־יְתִהלֵּל עֲשִׂיר בְּעֲשָׂרוֹ:

בג. כִּי אִם־בְּזָאת יִתְהַלֵּל תִּמְתַּחֲלַל

להתהלל בו

הַשֶּׁכֶל וַיִּדַע אוֹתִי

כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּאָרֶץ

כִּי־בְאֵלָה חִפְצַתִּי נְאֻם־יְהוָה: {ס}

הפטרת שמיני
 שמואל ב' ו, א - ז, ז
כּוֹלֵם אַתְּחִילִים כֶּסֶסֶק א'
 - הַסֶּרְדִים סִסוֹץ סִסוֹק יוֹ, וַיֹּשֶׁ אֶמְסִיכִים נְנִי כֶסֶסֶקִים "נִאֲמַן כִּיתָק";
 - וַיֹּשֶׁ הַמְסִיחִים כֶּסֶסֶץ כֶּרֶק ו';
 - הַאִיט־לִיאֲנִים וּמְחִימִים אֶמְסִיכִים כֶּרֶקֶץ וַיִּסְוֹץ סִסוֹק ט;
 - וַיֹּשֶׁ הַקֹּרִאִים צֶדֶד הַסִּוֹץ.

פרק ו

מסעות ארון הברית בימי דוד

א וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד אֶת־כָּל־בְּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי:

ב וַיָּקָם וַיַּגִּדֵךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעָלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשֶּׁם אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם שָׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֵשֵׁב הַכְּרָבִים עָלָיו:

ג וַיִּרְכְּבוּ אֶת־אַרְוֹן הָאֱלֹהִים אֶל־עֲגֹלָה חֲדָשָׁה וַיִּשְׁאַהֻּ מִבַּיִת אַבְיִנְדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וַעֲזָא וַאֲחִיו בְּנֵי אַבְיִנְדָב נְהַגִּים אֶת־הָעֲגֹלָה חֲדָשָׁה: ד וַיִּשְׁאַהֻּ מִבַּיִת אַבְיִנְדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה עִם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַאֲחִיו הַלֵּךְ לִפְנֵי הָאָרוֹן:

ה וַדָּוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבַכְּנָרוֹת וּבַבְּנָלִים וּבַתְּפִים וּבַמְנַעֲנָעִים וּבַצִּלְצָלִים:

ו וַיָּבֹאוּ עַד־נָרְוֹן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֲזָה אֶל־אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּאחֲזֵ בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ הַבְּקָר: ז וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה בְּעֲזָה וַיַּכְהוּ שֵׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשָּׂל וַיָּמָת שֵׁם עִם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים:

ח וַיַּחֲרֵ לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פָּרַץ בְּעֲזָה וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא פָּרַץ עֲזָה עַד הַיּוֹם הַהוּא:

ט וַיִּרְא דָּוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹוא אֵלַי אַרְוֹן יְהוָה: י וְלֹא־אָבִה דָּוִד לְהִסִּיר אֵלָיו אֶת־אַרְוֹן וַיְהִי עַל־עֵיר דָּוִד וַיִּשְׁתַּהֲוֶה דָּוִד בַּיִת עֶבֶד־אֲדָם הַגִּתִּי:

מסע הארון מבית עמינדב
יציאה ממקום הנקרא בעגלה (אשר ביהודה) - היא קרית יערים
עזא ואחיו
משחקים לפני ה'
מות עזה
"פרץ עזה"
הטיית הארון אל בית עובד אדם הגתני

יא וַיִּשָׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֶבֶד אָדָם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת־עֶבֶד אָדָם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ:
יב וַיִּזְדַּר לְמִלְכָּד דָּוִד לֵאמֹר
בְּכֹךְ יִהְיֶה אֶת־בֵּית עֶבֶד אָדָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ
בְּעֶבֶר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים

הארון בבית עובד אדום הגיתי

וַיִּלֶךְ דָּוִד
וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֶבֶד אָדָם עִיר דָּוִד בְּשִׁמְחָה:

מסע הארון - מבית עובד לעיר דוד

יג וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נְשָׂאֵי אֲרוֹן־יְהוָה שְׁשֵׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׂוֹר וּמְרִיא:
יד וְדָוִד מְכַבֵּד בְּכָל־עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגַר אֶפֶוד בָּד:
טו וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
בְּתֹרֵעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר:

זבח ושמחה

טז וַתִּיָּה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד
וּמִיָּכָל בַּת־שָׂאִיל נִשְׁקָפָה וּבְעַד הַחֲלוּן
וַתֵּרָא אֶת־הַמִּלְכָּד דָּוִד מִפְּנֵי וּמְכַבֵּד לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֹּז לוֹ בַּלְבָּה:

מיכל

יז וַיָּבֹאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיַּצְנֵנו אֹתוֹ בַּמְּקוֹמוֹ
בַּתּוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָּוִד
וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים:

הצגת הנהחת הארון באוהל עולות ושלמים

יח וַיִּכַּל דָּוִד מִתְּעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים
וַיִּבְרַךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת:
יט וַיַּחֲלֵק לְכָל־הָעָם לְכָל־חֶמְדוֹ וּשְׂרָאֵל לְמַאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה
לְאִישׁ חֶלֶת לֶחֶם אֶחָד וְאֶשְׁפַּר אֶחָד וְאִשִּׁישָׁה אֶחָת
וַיִּלְךְ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ:

דוד מברך את העם, ומחלק להם אוכל

— הספריים וצוד קהילות מסיימ'ם כאו.
וּשׁ מִהֵם הַמוֹסִיפִים 2 פסוקים "וְאִנְחָן בִּימָת" וכו' וְלִהְיוֹן בַּפָּרָק 5, פסוקים 56-54

כ וַיָּשָׁב דָּוִד לְבְרַךְ אֶת־בֵּיתוֹ {ס}
וַתֵּצֵא מִיָּכָל בַּת־שָׂאִיל לְקַבֵּאת דָּוִד וַתֵּאמֶר
מִה־נִּכְבַּד הַיּוֹם מִלְכָּד יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינַי אֲמֵנוֹת עֲבָדָיו
כִּהְנַגְלוֹת נִגְלוֹת אֶחָד הַרְקִים:

דוד ומיכל

כא וַיֹּאמֶר דְּוָד אֶל-מִיכַל לִפְנֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר בְּחַר-בִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל-בֵּיתוֹ
 לְצִוּוֹת אֶתִּי נִגִּיד עַל-עַם יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל וְשִׁחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה:
 כב וּנְקַלְתִּי עוֹד מִזֹּאת וְהִנֵּיתִי שֹׁפֵל בְּעֵינֵי
 וְעַם-הָאֲמֵהוּת אֲשֶׁר אִמְרַתְּ עִמָּם אֲכַבְּדָה:
 כג וּלְמִיכַל בַּת-שָׁאוּל לֹא-הָיָה לָהּ יָלֵד עַד יוֹם מוֹתָהּ: {פ}

עונש מיכל

-- הרבה קהילות חסינות כאן --

מי יבנה בית לה'?

פרק ז

א וַיְהִי כִּי-יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְהוּה הַנִּיחָלוֹ מִסָּבִיב מִכָּל-אֲיָבָיו:
 ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-נָתָן הַנָּבִיא
 רְאֵה נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים
 וְאֶרְוֶן הָאֵלֵהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה:
 ג וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל-הַמֶּלֶךְ
 כָּל אֲשֶׁר בָּלְבָבְךָ לַעֲשֹׂה כִּי יְהוּה עִמָּךְ:
 -- כאן חסינות האיטליאנים והתיאנים --

דוד לנתן: בית לארון האלהים

שלוחות נתן אל דוד

ד וַיְהִי בַלְיִלָה הַהוּא {ס}
 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-נָתָן לֵאמֹר:
 ה לָךְ וְאִמְרַתְּ אֶל-עַבְדֵי אֶל-דְּוָד {ס}
 כֹּה אָמַר יְהוָה
 הֲאֵתָה תִבְנֶה-לִּי בַיִת לְשִׁבְתִּי:
 ו כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבַיִת
 לְמִיּוֹם הַעֲלֹתִי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
 וְאֶהְיֶה מִתְהַלֵּךְ בְּאֶחָל וּבְמִשְׁכָּן:
 ז בְּכָל אֲשֶׁר-הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הַדָּבָר דִּבַּרְתִּי אֶת-אֲחָד שְׁבַעֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר צִוִּיתִי לַדְּעוֹת אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 לָמָּה לֹא-בְנִיתֶם לִי בַיִת אֲרָזִים:
 ח וְעַתָּה כֹּה-תֹאמַר לְעַבְדֵי דָוִד
 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

אָנִי לְקַחְתִּיךָ מִן־הַנְּחֹה מֵאַחַר הַצָּאן
לְהַנִּיחַ נְזִיר עַל־עַמִּי עַל־יִשְׂרָאֵל:

ט וְאַהֲרֹנָה עִמָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ וְאַכְרַתָּה אֶת־כָּל־אֵיבֶיךָ מִפְּנֵיךָ
וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ:

י וְשִׁמְתִי מְקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְנִטְעַתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגֹז עוֹד
וְלֹא־יִסְיֹפוּ בְנֵי־עוֹלָה לְעַנּוֹתוֹ כְּאֲשֶׁר בְּרָאשׁוֹנָה:

יא וּלְמֵן־הַיּוֹם

אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִנִּיתִי לְךָ מִכָּל־אֵיבֶיךָ
וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה כִּי־בֵית יַעֲשֶׂה־לְךָ יְהוָה:

יב כִּי וַיִּמְלְאוּ יַמֶּיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אַבְתְּיָךְ

וְהִקִּימְתִי אֶת־זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ
וְהִכִּינְתִי אֶת־מַמְלַכְתּוֹ:

יג הוּא יִבְנֶה־בַּיִת לְשְׁמִי וְכִנְנֶתִי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם:

יד אָנִי אֶהְיֶה־לְךָ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן

אֲשֶׁר בְּתַעֲוֹתָיו וְהִכַּחֲתִיו בְּשִׁבְטֵי אֲנָשִׁים וּבְנֹגְעֵי בְּנֵי אָדָם:

טו וְחִסְדֵי לֹא־יִסּוּר מִמֶּנִּי

כְּאֲשֶׁר חִסַּדְתִּי מֵעַם שְׂאוּל אֲשֶׁר חִסַּדְתִּי מִלְּפָנֶיךָ:

טז וְנֶאֱמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד־עוֹלָם לְפָנֶיךָ

כְּסֵאֶךָ יְהוָה נִכּוֹן עַד־עוֹלָם:

יז כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָל־הַחֲזִינוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתַן אֱלֹהֵינוּ:

{פ}

[יש מהמדרגים
שמוסיפים
פסוקים טז, יז
אלה]

הפטרת תזריע
 מלכים ב: ד, מב - ה, יט
1 כּאשר תלביץ נקראת מחולקת עם מצורע קוראים הסכרת מצורע

פרק ד

אלישע - נס האכלת מאה איש

מב וַאִישׁ בָּא מִבְּעַל שְׁלֶשֶׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֶלֹהִים
 לֶחֶם בַּכּוּרִים עֲשָׂרִים־לֶחֶם שְׁעָרִים וְכַרְמֶל בְּצִקְלָנוּ
 וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ:
 מג וַיֹּאמֶר מִשְׁרְתּוֹ מָה אַתָּן זֶה לִפְנֵי מַאֲהָ אִישׁ
 וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ כִּי כַּה אָמַר יְהוָה אֲכַל וְהוֹתַר:
 מד וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתְרוּ כַּדָּבָר יְהוָה: {פ}

פרק ה

אלישע וצרת נעמן שר-צבא מלך-ארם

א וַנִּעְמָן שַׂר־צְבָא מִלֶּדְ-אַרְם הָיָה אִישׁ גִּדּוֹל לִפְנֵי אַדְנָיו וַנִּשְׂא פָנָיִם
 כִּי־בָו גִּתּוֹן יְהוָה תִּשְׁוַעַה לְאַרְם וְהָאִישׁ הָיָה גִּבּוֹר חֵיל מְצַרְע:
 ב וַאֲרָם יֵצְאוּ גְדוּדִים וַיִּשְׁבּוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל גְּעֵרָה קִטְנָה
 וַתְּהִי לִפְנֵי אִשֶּׁת נְעֻמָן:
 ג וַתֹּאמֶר אֶל־גְּבֵרְתָהּ
 ד אַחְלֵי אַדְנִי לִפְנֵי הַנְּבִיא אֲשֶׁר בְּשַׁמְרוֹן אֲזַי וְאֶסְף אֹתוֹ מִצְּרַעְתּוֹ:
 ה וַיָּבֵא וַיַּגִּד לְאַדְנָיו לֵאמֹר
 וַיִּשְׂא וְכִזְזָת דְּבַרְהָ הַנְּעִלָה אֲשֶׁר מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל:
 ו הַיֹּאמֶר מִלֶּדְ-אַרְם
 ז לְדָבָא וְאַשְׁלַחְתָּ סִפֵּר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל

נעמן
 הנערה מארץ ישראל, אשת נעמן, ומלך ארם

ח וַיִּלְךָ וַיִּקַּח בֵּירוֹ
 ט עֲשָׂר כִּפְרֵי־כֶסֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעֶשֶׂר חֲלִיפּוֹת בְּגָדִים:
 י וַיָּבֵא הַסִּפֵּר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 וַעֲתָה כִּבּוֹא הַסִּפֵּר הַזֶּה אֵלַיךָ
 יא הַזֶּה שְׁלַחְתִּי אֵלַיךָ אֶת־נְעֻמָן עַבְדִּי וְאִסְפָּתוֹ מִצְּרַעְתּוֹ:
 יב וַיְהִי כִּקְרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסִּפֵּר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר
 הָאֵלֹהִים אֲנִי לְהַמִּית וְלַחַחֲוֹת כִּי־זֶה שְׁלַח אֵלַי
 יג לְאֶסְף אִישׁ מִצְּרַעְתּוֹ כִּי אֲדִי־דַעוּנָא וְרָאוּ כִי־מִתְאַנֶּה הוּא לִי:

נעמן אצל מלך ישראל

ח וַיְהִי כִשְׁמַע אֶל־יִשְׁעֵי אִישׁ־הָאֱלֹהִים

מלך ישראל אלישע

כִּי־קָרַע מִלֶּדֶד־יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־הַמַּלְאָךְ לֵאמֹר
לָמָּה קָרַעַת בְּגָדֶיךָ יְבֹא־נָא אֵלַי וַיָּדַע כִּי יָשׁ נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל:

ט וַיָּבֹא גַעְמֹן בְּסוּסוֹ וּבְרֻכָּבוֹ וַיַּעֲמֵד פֶּתַח־חֲבִית לְאֵלִישָׁע:

י וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֵלִישָׁע מִלְאָךְ לֵאמֹר

הֲלוֹךְ וְחִצַּצְתָּ שִׁבְעַ־פַּעַמִּים בְּיַרְדֵּן וַיָּשָׁב בְּשָׂרָה לֵךְ וַיִּטְהַר:
יא וַיִּקְצֹף גַּעְמֹן וַיִּלְךְ וַיֹּאמֶר

הִנֵּה אֲמַרְתִּי אֵלַי וַיָּצֵא יָצֹא וְעַמְדָּה וְקִרְאָה בְּשֵׁם־יְהוָה אֲלֵהִיו
וְהִגִּיף יָדוֹ אֶל־הַמָּקוֹם וְאָסַף הַמַּצְרָע:

יב הֲלֹא טוֹב ^(אבנה) אֲמַנְהָ וּפְרָפֵר נְתִירוֹת דַּמְשֶׁק מִכָּל־מִיַּמֵּי יִשְׂרָאֵל
הֲלֹא־אֲרַחֵץ בָּהֶם וַיִּטְהַרְתִּי
יג וַיִּפֹּן וַיִּלְךְ בַּחֲמָה:

יד וַיִּגְשׁוּ עֲבָדָיו וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ

אָבִי דִבֶּר גְּדוֹל הַנְּבִיא דִבֶּר אֱלֹהִים הֲלוֹא תַעֲשֶׂה
וְאָף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים רַחֵם וַיִּטְהַר:

יז וַיַּרְדֵּה וַיִּטְבַּל בְּיַרְדֵּן שִׁבְעַ־פַּעַמִּים כְּדָבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים
וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ כְּבָשָׂר גַּעַר קָטָן וַיִּטְהַר:

יח וַיָּשָׁב אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל־מַחֲנֵהוּ
יט וַיָּבֹא וַיַּעֲמֵד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר

הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִם־בְּיִשְׂרָאֵל
ועָתָה קַח־נָא בְרֻכָּה מֵאֵת עֲבָדֶיךָ:

טו וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־עַמְדָּתִי לְפָנָיו אִם־אֶקַּח
וַיִּפְצַר־בוֹ לִקְחַת וַיִּמָּאן:

כז וַיֹּאמֶר גַּעְמֹן

וְלֹא יִתְּרָנָא לְעַבְדֶּיךָ מִשָּׂא צְמֵד־פָּרָדִים אֲדָמָה
כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדֶּיךָ עֲלֶיהָ וְזָבַח לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים
כִּי אִם־לַיהוָה:

יח לְדָבַר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּיךָ

כָּבוֹא אֲדַנִּי בֵּית־רַמּוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת שְׁמָה וְהוּא וַיִּשְׁעַן עַל־יָדָיו
וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן בְּהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן

יט יִסְלַח־ ^(נא כמים וזא קרי) יְהוָה לְעַבְדֶּיךָ בְּדָבַר הַזֶּה:
יז וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם

וַיִּלְךְ מֵאֵתוֹ כְּבֵרֶת־אָרֶץ: {ס}

אלישע ונעמן
עבדי נעמן
נעמן ואלישע

הפטרת מצורע
 מלכים ב: פרק ז [כט מנשרד ולט מחופר]
 תחילת הפטרה: התיאנים מתחילים כסוס א' וכף השאר כסוס ב'
 וסוּת: כוּלָּם מְסִיחִים כְּסוֹס כ' והתיאנים מוסיפים כסוס כ"ד מסרף ו"ד

**ארם בשומרון והרעב בישראל -
 בתקופת יהורם מלך בישראל**

פרק ז - - התיאנים מתחילים כאן - -

א נבואת אלישע

ב במחנה ארם
 ארבעה מצורעים
 באים למחנה ארם

ג ה' משמיע קול
 במחנה, וארם נסים
 על נפשם

א וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע

שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כֹּה | אָמַר יְהוָה
 כְּעֵת | מִחֹר סָאֵה־סֵלֶת בְּשִׁקְל וְסֵאֲתִים שְׁעָרִים בְּשִׁקְל בְּשַׁעַר שְׁמֹרוֹן |
ב וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר־לְמֹלֶךְ נִשְׁעַן עַל־יָדוֹ אֶת־אִישׁ הָאֵלֹהִים וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אַרְבּוֹת בְּשָׂמַיִם הִיִּהְיֶה הַדְּבָר הַזֶּה
 וַיֹּאמֶר הַנִּבְיָה רֵאֶה בְּעֵינַיִךְ וּמַשֶּׁם לֹא תֹאכַל: {פ}

- - כֹּף הַמַּנְהִיטִים מִתְחִילִים כֹּאן - -

ג וְאַרְבַּעָה אַנְשִׁים הָיוּ מְצֹרְעִים פִּתְחַת הַשַּׁעַר
 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
 מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד־מָתְנוּ |
ד אִם־אָמַרְנוּ נָבוֹא הָעִיר וְהִרְעַב בְּעִיר וּמָתְנוּ שָׁם
 וְאִם־יִשְׁבְּנוּ פֹה וּמָתְנוּ
 וְעַתָּה לְכוּ וּנְפֹלֶה אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם |
 אִם־יַחֲיִינוּ נַחֲוֶה וְאִם־יָמִיתְנוּ וּמָתְנוּ |
ה וַיִּקְמוּ בַּנֶּשֶׁף לָבוֹא אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם
 וַיָּבֹאוּ עַד־קִצְוֵה מַחֲנֵה אֲרָם | וְהִנֵּה אִין־שָׁם אִישׁ |
ו וַיֹּאדְוֵי הַשָּׁמַיִעַ | וְאֶת־מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל לְכַבֵּל קוֹל טוֹס קוֹל תִּיל נְדוּל
 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו
 הִנֵּה שָׁכַר־עָלֵינוּ מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל
 אֶת־מַלְכֵי הַחֲתִיִּים וְאֶת־מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ |
ז וַיִּקְוֹמוּ וַיִּנְסוּ בַּנֶּשֶׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת־אֶחָיִיהֶם
 וְאֶת־סוּסֵיהֶם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֵה כַּאֲשֶׁר־הָיָא | וַיִּנְסוּ אֶל־נַפְשָׁם |

ח וַיָּבֹאוּ הַמְצֻרְעִים הָאֵלֶּה עַד-קֶצֶת הַמַּחֲנֶה
 וַיָּבֹאוּ אֶל-אַהֲל אַחֵר וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ
 וַיִּשְׂאוּ מִשֶּׁם בְּסֵף וַזָּהֵב וַבְּנָדִים וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ
 וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-אַהֲל אַחֵר וַיִּשְׂאוּ מִשֶּׁם וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ:

המצורעים אוכלים ושותים בנזמים

ט וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ
 לֹא-כֵן | אֲנַחְנוּ עֹשִׂים
 הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם-בְּשֻׁרָה הוּא וְאֲנַחְנוּ מִחֹשִׁים
 וְחֻכֵּינוּ עַד-אֹר הַבִּקְרָר וּמִצְאָנוּ עֹנִין
 וְעַתָּה לָכֵן וּנְבֹאָה וּנְגִידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ:
 • וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל-שַׁעַר הָעִיר וַיִּגִּדּוּ לָהֶם לֵאמֹר
 בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֶה אֲרָם וְהִנֵּה אִין-שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם
 כִּי אִם-הַסּוֹס אֲסוּר וְהַחֲמוֹר אֲסוּר וְאֵהָלִים כְּאֲשֶׁר-הִמָּה:
 יא וַיִּקְרָא הַשַּׁעֲרִים וַיִּגִּדּוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה:
 יב וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדָּיו
 אֲנִידָה-נָא לָכֶם אֶת אֲשֶׁר-עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם
 יִדְעוּ כִּי-רַעֲבִים אֲנַחְנוּ
 וַיִּצְאוּ מִן-הַמַּחֲנֶה לְהַחֲבֶה (בהשדה) בְּשֻׁרָה לֵאמֹר
 כִּי-יִצְאוּ מִן-הָעִיר וּנְתַפְּשֵׂם חַיִּים וְאֶל-הָעִיר נָבֹא:
 יג וַיַּעַן אַחֵר מֵעַבְדָּיו וַיֹּאמֶר

המצורעים מדווחים למלך

וַיִּקְחוּ-נָא חֲמִשָּׁה מִן-הַסּוֹסִים הַנִּשְׂאָרִים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ-כֹּה הֵנָּם
 כְּכֹל- (החמון) הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ-כֹּה
 הֵנָּם כְּכֹל-הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-תָּמוּ וּנְשַׁלַּח וְנִרְאָה:

המלך שולח לבדוק במחנה ארם

יד וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רַכֵּב סוֹסִים
 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מַחֲנֵה-אֲרָם לֵאמֹר לָכוּ וּרְאוּ:
 טו וַיִּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד-הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָל-הַיַּרְדֵּן
 מִלְּאָה בְּנָדִים וְכֵלִים אֲשֶׁר-הִשְׁלִיכוּ אֲרָם (בהחפזם) בְּחַפְזָם
 וַיָּשֻׁבוּ הַמְּלָאכִים וַיִּגִּדּוּ לַמֶּלֶךְ:

טז וַיִּצְא הָעָם וַיָּבִיזוּ אֶת מַחֲנֵה אֲרָם
 וַיְהִי סָאֵה-סֵלֶת בְּשִׁקְל וְסֵאֲתִים שְׁעָרִים בְּשִׁקְל כְּדָבָר יְהוָה:

העם יוצא לבזוז את מחנה ארם

התגשמות נבואת
איש האלהים
[פסוקים א-ב לעיל]

יז וְהִמְלִיךְ הַפְּקִיד אֶת־הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר־נִשְׁעַן עַל־יָדוֹ עַל־הַשֹּׁעַר
וַיִּרְמְסֵהוּ הָעַם בַּשֹּׁעַר וַיָּמָת
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרִדַת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו:
יח וַיְהִי כַּדְּבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
סְאִתִּים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל וְסְאֵה־סֶלֶת בְּשֶׁקֶל
יְהִיהוּ כְּעֵת מָחָר בַּשֹּׁעַר שְׁמֵרוֹן:
יט וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
וַהֲנִה יִהְיֶה עֲשֵׂה אַרְבּוֹת בַּשָּׁמַיִם תִּיהְיֶה כַּדְּבַר תִּהְיֶה
וַיֹּאמֶר הַנֶּדָּה רָאֵה בְּעֵינַיִךְ וּמִשֶּׁם לֹא תֹאכַל:
כ וַיְהִי־לּוֹ כֵּן וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ הָעַם בַּשֹּׁעַר וַיָּמָת: {ס}

-- כ"א פסוק א' מסיימית כאן, והתיאומית מסיימית כ"א פסוק ב' מפרק ו"ג

כג וַיִּחַן וַיְהִי אֹתָם וַיִּרְחַמֶם וַיִּפְּן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
וְלֹא אָבָה הַשְּׁחִיתָם וְלֹא־הִשְׁלִיכֶם מֵעַל־פְּנֵיו עַד־עֲתָה:

מלכים ב פרק יג

בתקופת המלך
יהואש בן-יהואחז
מלך ישראל

הַפְטֵרַת אוֹזְרֵי מוֹת כַּמְנַחַס הַסַּפְרִיט
 [והיא הפטרת קדושים לזכאניס]
 יחזקאל כב, א-טז

תוכחה לעיר-הדמים [ירושלים]

א וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
 ב וְאַתָּה בֶן-אָדָם
 הַתְּשִׁפֵּט הַתְּשִׁפֵּט אֶת-עִיר הַדָּמִים וְהוֹדַעְתָּהּ אֵת כָּל-תּוֹעֲבוֹתֶיהָ:
 ג וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 עִיר שִׁפְכַת דָּם בְּתוֹכָהּ לְבוֹא עִתָּהּ וְעָשִׂיתָה גְלוּלִים עָלֶיהָ לְטִמְאַחַּ:
 ד בְּדַמּוֹד אֲשֶׁר-שִׁפְכַת אֲשַׁמֶּת וּבְגִלְיוֹלָיִךְ אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ טִמְאַת
 וַתִּקְרִיבִי יְמִיךָ וַתָּבוֹא עַד-שְׁנוֹתַיךָ
 ע לֶכֶן נִתְּיִךְ חֲרָפָה לְגוֹיִם וְקִלְסָה לְכָל-הָאָרְצוֹת:
 ה הַקְרָבוֹת וְהַרְחַקוֹת מִמּוֹךְ יִתְקַלְסוּ-בָךְ
 טְמֵאֵת הַשָּׁם רַבַּת הַמְהוּמָה:
 ו הִנֵּה נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְזִרְעוֹ הָיוּ בָךְ לְמַעַן שִׁפְדוּ-דָּם:
 ז אָב וְאִם הִקְלוּ בָךְ
 לְגַר עָשׂוּ בַעֲשָׂק בְּתוֹכָךְ יָתוֹם וְאִלְמָנָה הוֹנוּ בָךְ:
 ח קָדְשֵׁי בְּזִית וְאֵת-שִׁבְתֵּי חִלְלָתָ:
 ט אֲנָשֵׁי רְכִיל הָיוּ בָךְ לְמַעַן שִׁפְדוּ-דָּם
 וְאֵל-הַהָרִים אָכְלוּ בָךְ זִמָּה עָשׂוּ בְּתוֹכָךְ:
 י עָרֹת-אָב גִּלְהָ בָךְ טְמֵאֵת הַנְּהַדָּה עֲנוּ-בָךְ:
 יא וְאִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ עָשָׂה תוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת-כַּלְתּוֹ טִמְאַ בְּזִמָּה
 וְאִישׁ אֶת-אָחִתּוֹ בַּת-אָבִיו עָנָה-בָךְ:
 יב שָׁחַד לְקַחוּ-בָךְ לְמַעַן שִׁפְדוּ-דָּם גִּשְׁף וַתִּרְבִּית לְקַחַת
 וַתִּבְצְעֵי רֵעִיךָ בַעֲשָׂק וְאֵתִי שָׁכַחַת נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה:
 יג וְהִנֵּה הַכִּיִּי כָפִי אֶל-בְּצַעַךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 וְעַל-דַּמּוֹךְ אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכָךְ:
 יד הִנְעַמְד לְבַד אִם-תִּחַנְקֶנָּה וְיָיִךְ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתָךְ
 אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי:
 טו וְהַפִּיצוֹתִי אוֹתָךְ בְּגוֹיִם וְזָרִיתִיךָ בְּאָרְצוֹת וְהִתְמַתִּי טְמֵאָתָךְ מִמּוֹךְ:
 טז וְנִחַלְתָּ בָךְ לְעֵינֵי גוֹיִם וַיִּבְעַת כִּי-אֲנִי יְהוָה: {פ}

פרק כב
 קריאה לתוכחה

תוכחה

- שפיכות דמים.
- [הפורענות המתקרבת]
- מנהיגים שפכו דם
- בזיו הרורים
- עושק והונאת החלשים
- בזיו הקדוש, חילול שבת
- רכילות חימה
- גילוי עריות
- שוחד וריבית
- עושק רעים [ידידים]

והעונש

הַפְּטֹרֹת אֲזוּרֵי מוֹת כַּחַמֵּשׁ הַאֲשֶׁכְּנִיִּם
עמוס פרק ט [פרק אחרון], מפסוק ז עד סוף הפרק

חתימת ספר עמוס

פרק ט

ז הַלֹּא כִבְנֵי כְשִׁיִּים אַתֶּם לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה
הַלֹּא אֶת־יִשְׂרָאֵל הֶעֱלִיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּפְלִשְׁתִּיִּים מִכַּפְתּוֹר וְאַרְם מִקִּיר:

לישראל אין
עדיפות על פני
שאר העמים

ח הֲגֵה עֵינַי אֲדַנֶּי יְהוָה בַּמַּמְלָכָה הַחַטָּאָה
וְהַשְׁמֵדְתִּי אֹתָהּ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
אֲפֹס כִּי לֹא הִשְׁמִיד אֲשֶׁמִּיד אֶת־בַּיִת יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה:
ט כִּי־הִנֵּה אֲנֹכִי מִצְוֶה וְהִנְעוֹתִי בְּכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל
כְּאֲשֶׁר יִגְוַע בְּכַבְדָּהּ וְלֹא־יְפֹול צָרוֹר אֶרֶץ:
בַּחֲרָב יָמוּתוּ כָּל חַטָּאֵי עַמִּי
הָאֲמֹרִים לֹא־תִגְיֹשׁ וְתִקְדִּים בְּעַד־יָנוּ הַרְעָה:

העונש

ה' ישמיד את
הממלכה, אבל לא
את העם

טלטלת הגולה
תפריד את
החוטאים מהעם

והגאולה

קימום ממלכת דוד

יא בְּיָוֶם הַהוּא אָקִים אֶת־סֶכֶת דָּוִד הַנִּפְלֶת
וְגִדְרֹתֶיהָ אֶת־פְּרָצֶיהֶן וְהִרְסֵתִיו אֲלֵיהֶם וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם:
יב לְמַעַן יִירָשׁוּ אֶת־שְׂאֵרֵיט אֲדָוֶם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם
נְאֻם־יְהוָה עֲשֵׂה זֹאת: {פ}
יג הִנֵּה יָמִים בָּאִים בְּאִים נְאֻם־יְהוָה
וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקֶצֶר וְדַחֲדַח עֲנָבִים בְּמִשְׁךְ הַזֶּרַע
וְהַטִּיפוּ הַחֲרִיִּם עָסִיס וְכָל־הַנֹּבְעוֹת תִּתְמוֹנְנֶנָּה:
יד וְשִׁבְתִּי אֶת־שִׁבּוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וּכְבוֹ עָרִים נִשְׁמֹת וְיִשְׁבוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְשָׂתוּ אֶת־יַיִנָּם
וְעָשׂוּ גִזְוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיָהֶם:
טו וְנִטְעָתִים עַל־אֲדָמָתָם
וְלֹא יִתְשׂוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ: {ש}

ישראל יירש את
אדום

שפע יבולים

שבות ישראל,
יטעו וינטעו בארץ

ולא יתשנו ממנה
לעולם

הפטרת קדושים

הספריים והאיטליאנים מסבירים ביחזקאל כ-א-כ [להלן]:

האיטליאנים מתחילים בססוק א' והספריים בססוק ב'.

ומאכננים מסבירים ביחזקאל "התפסוט התפסוט" שהיא הפטרת אזורי מות se הספריים [לעיל]

תוכחה לזקני העם שבאו אל הנביא לדרוש את ה'

פרק כ

-- האיטליאנים מתחילים כאן --

א וַיְהִי | בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית בַּחֲמִשָּׁי בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
בָּאוּ אַנְשִׁים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַרְשׁ אֶת־יְהוָה וַיָּשְׁבוּ לִפְנֵי: {ס}

-- כאן מתחילים הספריים --

ב וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

ג בְּן־אָדָם דַּבֵּר אֶת־זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

דָּה אָמַרְתִּי יְהוָה

ה לְדַרְשׁ אֶתִּי אַתֶּם בָּאִים

ו חִי־אֲנִי אִם־אֲדַרְשׁ לָכֶם נָאִם אֲדַגֵּי יְהוָה:

ז הַתְּשַׁפֵּט אֹתָם הַתְּשַׁפֹּט בְּן־אָדָם אֶת־תּוֹעֵבֶת אֲבוֹתָם הַזֹּרִיעִים:

ח וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם

ט דָּה אָמַרְתִּי אֲדַגֵּי יְהוָה

י כִּי־וָאֲשָׂא יָדִי לְזַרְעַ בֵּית יַעֲקֹב וְאָנֹדַע לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

יא וְאָשָׂא יָדִי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

יב כִּי־וָאֲשָׂא יָדִי לָהֶם

יג לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ אֲשֶׁר־תִּרְתִּי לָהֶם

יד זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ צָבִי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת:

טו וְאָמַרְתִּי אֲלֵהֶם

טז אִישׁ שְׁקוּצָי עֵינָיו הִשְׁלִיכוּ וּבְגָדֵי מִצְרַיִם אֶל־תִּטְמָאוּ

יז אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

יח וַיִּמְרוּ־בִי וְלֹא אָבוּ לִשְׁמַע אֵלַי

יט אִישׁ אֶת־שְׁקוּצָי עֵינָיהֶם לֹא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת־גְּלוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עָזְבוּ

כ וְאָמַרְתִּי לְשִׁפְדָּי חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם לְכָל־זֶה אֲפִי בָהֶם בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם:

תוכחה

הגאולה
ממצרים

נשבעתי | = וְאָשָׂא
יָדִי לַעַם הַהוֹצִיאִים
מִמִּצְרַיִם אֶל אֶרֶץ
זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ

ואמרתי להם
להשליך ע"ז

והם המרו בי

ועמדתו להענישם
במצרים

ט וְאַעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-הִמָּה בְּתוֹכְכֶם
 אֲשֶׁר נִדְרַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:
 י וְאוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאָבֵאֵם אֶל-הַמִּדְבָּר:

ולא עשיתי כדי לא לחלל שמי בגוים

והוצאתי אותם מצרים

המסע במדבר

יא וְאַתֶּן לָהֶם אֶת-חֻקוֹתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי הַנִּדְרַעְתִּי אוֹתָם
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְתִי בְהֶם:

נתתי להם חוקים ומשפטים

יב וְגַם אֶת-שִׁבְתוֹתַי נָתַתִּי לָהֶם לְהַזְכִּיר לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם
 לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם:

ואת השבת

יג וַיִּמְרוּ-בִי בֵּית-יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר
 בְּחֻקוֹתַי לֹא-הִלְכוּ וְאֶת-מִשְׁפָּטַי מָאֲסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְתִי בְהֶם
 וְאֶת-שִׁבְתוֹתַי חָלְלוּ מְאֹד

וימרו בי בית ישראל במדבר
 בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אותם האדם ותי בהם
 ואת שבתותי חללו מאד

יד וְאָמַר לְשֹׁפֵד חֻמְתִּי עֲלֵיהֶם בַּמִּדְבָּר לְכַלּוֹתָם:

ועמדתי לבלותם במדבר

טו וְאַעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי

ולא כליתי, כדי לא לחלל שמי בגוים

לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים לְעֵינֵיהֶם:

טז וְגַם-אֲנִי נִשְׂאתִי יָדַי לָהֶם בַּמִּדְבָּר
 לְבַלְתִּי הַבִּיא אוֹתָם אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-נָתַתִּי
 זְבַת חֶלֶב וְדֶבֶשׁ צְבִי הִיא לְכָל-הָאֲרָצוֹת:

והענשתי את יוצאי מצרים לבלתי בוא אל הארץ

- - e' אהתיאניס האסייאניס כאן - -

טז זָעַן בַּמִּשְׁפָּטַי מָאֲסוּ

כי הם המרו את פי

וְאֶת-חֻקוֹתַי לֹא-הִלְכוּ בְהֶם וְאֶת-שִׁבְתוֹתַי חָלְלוּ
 כִּי אֲחַרֵּי גִלּוּלֵיהֶם לִבָּם הִלְדוּ:

יז וַתַּחַס עֵינֵי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחֲתָם וְלֹא-עָשִׂיתִי אוֹתָם כְּלָה בַּמִּדְבָּר:

ולא כליתי את כל העם במדבר

יח וְאָמַר אֶל-בְּנֵיהֶם בַּמִּדְבָּר

אלא, השארתי את הבנים, וציוויתי אותם שלא לחזור על חטאי אבותיהם

בְּחֻקַּי אֲבוֹתֵיכֶם אֶל-תִּלְכוּ וְאֶת-מִשְׁפָּטֵיהֶם אֶל-תִּשְׁמְרוּ
 וּבְגִלּוּלֵיהֶם אֶל-תִּשְׁמְאוּ:

יט אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּחֻקוֹתַי לִכְווּ וְאֶת-מִשְׁפָּטַי שְׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אוֹתָם:

כ וְאֶת-שִׁבְתוֹתַי קִדְּשׁוּ

וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

הַפְטָרַת אִמּוֹר

יחזקאל מד, מפסוק טו עד סוף הפרק

הפטרה זאת לקוחה מנבואות יחזקאל על בית המקדש, המתחילות בפרק מ' ומסתיימות בפרק מז' פסוק יב. יחזקאל חי בגלות בבל, לאחר חורבן המקדש הראשון, ועל כן היה סביר שהוא מתנבא על בית המקדש השני שאכן הוקם כשבעים שנה לאחר חורבן הבית הראשון. אלא שמידות ופרטים אחרים המתוארים בנבואותיו אלה אינן תואמות לא את המקדש הראשון ולא את השני.

מסיבה זאת מקובל על חז"ל שהנביא מתכוון לבית המקדש השלישי שלא יחרב לעולם. בהפטרתו מדובר על עבודת הכהנים.

עבודת הכהנים בקודש, חובותיהם, ותפקידיהם

פרק מד

טו וְהִכְהִנִּים תְּלוֹיִם בְּנֵי צְדוּקַי
 אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ מִקִּדְשֵׁי בְּתֻעוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִעָלַי
 הִמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשִׁרְתָּנִי
 וְעָמְדוּ לִפְנֵי לְהַקְרִיב לִי תִלְבַּב וְדָם וְנָאֵם אֲדַגְּנִי יְהוָה:
 טז הִמָּה יָבֹאוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי וְהִמָּה יִקְרְבוּ אֶל־שְׁלֹחְנֵי לְשִׁרְתָּנִי
 וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי:

בני צדוק ישרתו את ה' במקדש

כללי לבוש לכהנים

יז וְהָיָה בְּבוֹאֵם אֶל־שַׁעְרֵי הַחֲצָר הַפְּנִימִית בְּגָדֵי פִשְׁתִּים יִלְבְּשׁוּ
 וְלֹא־יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צֹמֶר בְּשָׂרְתָם בְּשַׁעְרֵי הַחֲצָר הַפְּנִימִית וּבֵיתָהּ:
 יח כְּאֵרֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־רֹאשָׁם וּמִכְנָסֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־מַתְּנֵיהֶם
 לֹא יַחְגְּרוּ בִיזוּעַ:

בבואם לחצר הפנימית

בצאתם אל החצר החיצונה

טט וּבְצֵאתָם אֶל־הַחֲצָר הַחִיצוֹנָה אֶל־הַחֲצָר הַחִיצוֹנָה אֶל־הָעָם
 יִפְשְׁטוּ אֶת־בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר־הִמָּה מִשְׂרֹתָם בָּם
 וְהִנִּיחוּ אוֹתָם בְּלִשְׁכַת הַקֹּדֶשׁ
 וְלָבְשׁוּ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְלֹא־יִקְדְּשׁוּ אֶת־הָעָם בְּבְגָדֵיהֶם:

איסורים

שער הראש

כ וְרֹאשָׁם לֹא יַגְלִחוּ וּפְרַע לֹא יִשְׁלַחוּ כָּסוּם יִכְסְמוּ אֶת־רֹאשֵׁיהֶם:
 כא וְגִזְן לֹא־יִשְׁתּוּ כָּל־כֶּתֵן בְּבוֹאֵם אֶל־הַחֲצָר הַפְּנִימִית:
 כב וְאַל־מִנְהַ וְגִירוּשָׁה לֹא־יִקְחוּ לָהֶם לְנָשִׁים
 כִּי אִם־בְּתוּלוֹת מְזֻרַע בַּיִת יִשְׂרָאֵל
 וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה אֱלֻמְנָה מִכֶּתֵן יִקְחוּ:

י"

נישואים

הנהגת העם
הוראת הלכה
שפיטה
שמירת המועדים והשבתות

טהרה
טומאת מת

זכויות הכהנים

ה' נחלתם ואחזתם
[ולכן] מתנות כהונה

בבלה וטרפה

כג וְאֶת־עַמִּי יִזְרוּ בֵּין קָדֶשׁ לְחָלַל וּבֵין־טָמֵא לְטָהוֹר וַיִּדְעֶם:
 כד וְעַל־רִיב הַמָּוֶה יַעֲמִדוּ (לשפט) לְמִשְׁפָּט בְּמִשְׁפָּטֵי (ושפטהו) יִשְׁפָּטוּהוּ
 וְאֶת־תּוֹרָתִי וְאֶת־חֻקְתִּי בְּכָל־מוֹעֲדַי יִשְׁמְרוּ וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַי יִקְדְּשׁוּ:

כה וְאֶל־מַת אֲדָם לֹא יָבוֹא לְטָמְאָה
 כז כִּי אִם־לְאָב וּלְבֵן וּלְאִם וּלְבֵת לְאָח
 וּלְאֶחָוֹת אֲשֶׁר־לֹא־הֵיְתָה לְאִישׁ יִטְמְאוּ:
 כו וְאֶחָדֵי טָהַרְתּוּ שִׁבְעַת יָמִים יִסְפְּרוּ־לָו:
 כז וּבַיּוֹם בָּאוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ אֶל־הַחֹצֵר הַפְּנִימִית לְשַׁכַּת בְּקָדֶשׁ
 וַיִּקְרִיב חֲטָאתוֹ וְנֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה :

כח וְהָיְתָה לָהֶם לְנַחֲלָה אֲנִי נֹחַלְתֶּם
 וְאַחֲזֶה לֹא־תִתְּנוּ לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי אֶחֱזֹתֶם:
 כט הַמִּנְחָה וְהַחֲטָאת וְהָאֵשֶׁם הַמָּוֶה יֶאֱכְלוּם
 וְכָל־חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יִהְיֶה:
 ל וְרֵאשִׁית כָּל־בְּכוֹרֵי כָל
 וְכָל־תְּרוּמַת כָּל מַכְלֵי תְרוּמוֹתֵיכֶם לִפְתָּנִים יִהְיֶה
 וְרֵאשִׁית עֲרֹסוֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַכֹּהֵן לְהַגִּיחַ בְּרֻכָּה אֶל־בֵּיתֵךְ:
 לא כָּל־נִבְלָה וְטֵרֶפֶת מִן־הָעוֹף וּמִן־הַבְּהֵמָה לֹא יֶאֱכְלוּ הַפְּתָנִים: {פ}

הפטרת בהר
 הספרדים והאשכנזים מסטריט להאן: ירמיהו לב, ו - כז.
 המתאוננים וקהילות לזופ מסטריט ביזאנטי "יהוה עני ומעני", שמיא
 הפסכת "פחוקותיו" לספרדים והאשכנזים.

ירמיהו קונה שדה בענתות, במצות ה'

ירמיהו
פרק לב

ו וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ
 הֲיִתָּה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
 ז הֲנִה חֲנַמְאֵל בֶּן־שֹׁלֵם דָּדֶיךָ בָּא אֵלֶיךָ לֵאמֹר
 קְנֵה לִּי אֶת־שָׂדֵי אֲשֶׁר בְּעֵנְתוֹת כִּי לֹךְ מִשְׁפָּט הִנְאֻלָּה לְקָנוֹת:
 ח וַיָּבֵא אֵלַי חֲנַמְאֵל בֶּן־דָּדַי כַּדְּבַר יְהוָה אֶל־חֲצֵר הַמְּטָרָה
 וַיֹּאמֶר אֵלַי קְנֵה נָא אֶת־שָׂדֵי אֲשֶׁר־בְּעֵנְתוֹת אֲשֶׁר אֲבָרֵךְ בְּנִימִין
 כִּי־לִי מִשְׁפָּט הִירָשָׁה וְלֹךְ הִנְאֻלָּה קְנֵה־לְךָ
 וַאֲדַע כִּי דְבַר־יְהוָה הוּא:

הנבואה

התגשמות הנבואה

ט וַאֲקַנְהָ אֶת־הַשָּׂדֶה מֵאֵת חֲנַמְאֵל בֶּן־דָּדַי אֲשֶׁר בְּעֵנְתוֹת
 וַאֲשַׁקְלֶה־לוֹ אֶת־הַכֶּסֶף שִׁבְעָה שָׁקִלִים וְעִשְׂרֵה הַכֶּסֶף:
 י וַאֲכֹתֵב בְּסֵפֶר וְאֶחְתֹּם וְאָעֵד עֲדִים וַאֲשַׁקֵּל הַכֶּסֶף בְּמֵאזְנַיִם:
 יא וַאֲקַח אֶת־סֵפֶר הַמְּקֻנָּה אֶת־הַחֲתוּם הַמְצֻנָּה וְהַחֲקִים וְאֶת־הַגְּלוּי:
 יב וְאֵתָן אֶת־הַסֵּפֶר הַמְּקֻנָּה אֶל־כְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה בֶּן־מַחְסִיָּה
 לְעֵינַי חֲנַמְאֵל דָּדַי וְלְעֵינַי הָעֲדִים הַכֹּתְבִים בְּסֵפֶר הַמְּקֻנָּה
 לְעֵינַי כָּל־הַיְהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בְּחֲצֵר הַמְּטָרָה:
 יג וַאֲצִנֶּה אֶת־כְּרוּךְ לְעֵינֵיהֶם לֵאמֹר:
 יד כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לְקוֹם אֶת־הַסֵּפְרִים הָאֵלֶּה
 אֵת סֵפֶר הַמְּקֻנָּה הַזֶּה וְאֵת הַחֲתוּם וְאֵת סֵפֶר הַגְּלוּי הַזֶּה
 וְנָתַתֶּם בְּכָל־חֶרֶשׁ לְמַעַן יַעֲמְדוּ יָמִים רַבִּים: {ס}
 טו כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עוֹד יִקְנוּ בָתַּיִם וְשָׂדוֹת וְכָרְמִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת: {פ}

קניית השדה

תיעוד ושמירת המסמכים

תפילת ירמיהו

טז וַאֲתַפְּלֵל אֶל־יְהוָה
 אַחֲרַי תַּתִּי אֶת־סֵפֶר הַמְּקֻנָּה אֶל־כְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה לֵאמֹר:
 יז אֵתָּה אֲדַבֵּר יְהוָה

הִנֵּה | אֶתְּהָ עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם | וְאֶת־הָאָרֶץ
 בְּכַחֲךָ הַגָּדוֹל | וּבְזַרְעֶךָ הַנְּטוּיָה
 לֹא־יִפְּלֵא מִמֶּךָ כָּל־דְּבָר׃
 יח עֲשֵׂה חֹסֶד לְאֵלִים | וּמִשְׁלֵם עֵזְרָן אֲבוֹת | אֶל־חֵיק בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַנְּגִבֹר | יִהְיֶה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
 יט גְּדֹל הָעֲצָה | וְרֵב הָעֲלִילָה
 אֲשֶׁר־עִיַּיִךְ פָּקְחוֹת | עַל־כָּל־דְּרָכֶי בְּנֵי אָדָם
 לְתֵת לְאִישׁ כְּדַרְכֵּיו | וּכְפָרִי מֵעֲלָיו׃
 כ אֲשֶׁר־שָׁמַתָּ אֱלוֹת | וּמִפְתִּים בְּאָרֶץ־מִצְרַיִם | עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
 וּבִישְׂרָאֵל | וּבְאֲדָם | וַתַּעֲשֶׂה לָּךְ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה׃
 כא וַתֵּצֵא אֶת־עַמֶּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל | מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם
 בְּאֵתוֹת | וּבְמוֹפְתִים | וּבְיַד חֲזָקָה | וּבְאֲזִרוֹעַ נְטוּיָה | וּבְמוֹרָא גָּדוֹל׃
 כב וַתִּתֵּן לָהֶם | אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת | אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתָם | לְתֵת לָהֶם
 אָרֶץ זָבֶת חֶלֶב | וּדְבָשׁ׃

גדולת ה'
 דרכי הנהגתו את בני האדם
 הטובות שעשה ה' לישראל

--- ei הַסּוּיָה כַּאֲ --

כג וַיָּבֹאוּ וַיִּרְשׁוּ אֹתָהּ
 וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלְךָ | (ובתורתך) | וּבַתּוֹרַתְךָ לֹא־תִלְכוּ
 אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתָה לָהֶם | לַעֲשׂוֹת | לֹא עָשׂוּ
 וַתִּקְרָא אֹתָם | אֵת כָּל־הָרַעָה הַזֹּאת׃
 כד הִנֵּה הַסְּלָלוֹת | בָּאוּ הָעִיר לְלַכְדָּהּ
 וְהָעִיר נִתְּנָה | בְּיַד הַכַּשְׂדִּים | הַגְּלֻחִים עֲלֶיהָ
 מִפְּנֵי הַחֶרֶב | וְהָרַעַב | וְהַדְּבָר
 וְאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ תְּנֶה | וְהִנֵּה רָאָה׃

ועם ישראל לא שמעו בקול ה'
 והעונש שבא עליהם:
 העיר ניתנה ביד הכשדים, כדבר הנבואה

כה וְאַתָּה אָמַרְתָּ אֵלַי אֲדֹנָי יְהוִה
 קִנְיַתְךָ הַשְּׂדֵה | בַּכֶּסֶף | וְהָעֵד עֲדִים
 וְהָעִיר נִתְּנָה | בְּיַד הַכַּשְׂדִּים׃ {ס}
 טו וַיְהִי דִבְרֵי־יְהוָה | אֶל־יִרְמְיָהוּ | לֵאמֹר׃
 טז הִנֵּה אֲנִי יְהוָה | אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר | הַמִּמְּנִי | יִפְּלֵא כָל־דְּבָר׃

[והשאלה:] וכיצד אפוא אמרת לי לקנות השדה?
 תשובת ה'

הפטרת בזקוטי כמנחם האשכנזי והספרדים
 ירמיהו טז, יז, יח
 [מנחם התיאומי ראה במחקר]

לפנינו חמישה קטעים [רצופים] שנראים כעומדים כל אחד בפני עצמו

פרק טז

הגויים יכירו בה'

יט יהיה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה
 אליה גוים יבאו מאפסי-ארץ ויאמרו
 אד-שקר נחלו אבותינו הכל ואין-בם מועיל:
 כ תעשה-לו אדם אלהים ותמה לא אלהים:
 כא לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את-ידי ואת-גבורתי
 וידעו כי-שמי יהוה: {ס}

פרק יז

חטאת יהודה, והעונש

חטאת יהודה

והעונש שיבוא

א חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמי
 חרושה על-לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם:
 ב כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על-עץ רענן על גבעות הנבחות:
 ג הררי בשדה תילה כל-אוצרותיה לבז אתן
 במתיך בחטאת בכל-גבוליה:
 ד ושמתה ובה מנחלתך אשר נתתי לך
 ותעבדתי את-איביך בארץ אשר לא ידעת
 כי-אש קדחתם באפי עד-עולם תוקד: {ס}

ביטחון בה'

הגבר אשר יבטח באדם

הגבר אשר יבטח בה'

[אין לבטוח באדם] כי הלב מטעה, וה' רואה ללב

ה כה | אמר יהוה
 ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו
 ומן-יהוה יסור לבו:
 ו והיה פערער בערבה ולא יראה כי-יבוא טוב
 ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: {ס}
 ז ברוד הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו:
 ח והיה כעץ שתול על-מים ועל-יובל ישלח שרשיו
 ולא (ידי) יראו כי-יבא חם והיה עלהו רענן
 ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי:
 ט עקב הלב מכל ואגש הוא מי ידענו:

י. אָנִי יְהוָה חִקְר לֵב בִּתְּנוּ פְּלִיּוֹת
וְלִתְּת לְאִישׁ (בדרבנן) כְּדַרְכָּיו כַּפְּרִי מֵעַל לָיו: {ס}

הסרים מדבר ה'

גורל המתעשר
שלא ביושר

יא קְרָא דְגֵר וְלֹא יִלְד עֲשֵׂה עֲשֵׂר וְלֹא בְּמִשְׁפַּט
בְּחֻצֵי (ימו) יָמֵיו יַעֲזֹבֵנוּ וּבְאַחֲרֵיתוֹ יִהְיֶה נָבֵל:

יב כִּסֵּא כְבוֹד מְרוֹם מְרֹאשׁוֹן מְקוֹם מְקַדְּשָׁנוּ:

יג מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה כָּל־עֲזָבִידָּהּ וַיִּבְשׂוּ

[ונבאופן כללי]
גורל כל הסרים
מדבר ה'

(יסודי) וְסוּרֵי בְּאֶרֶץ וַיִּכְתְּבוּ כִּי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם־תַּיִם אֶת־יְהוָה: {פ}

יד רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאַשְׁעָה כִּי תַהֲלִתִּי אִתָּהּ:

[פתיחה לנמשא]
חדש, שסימו
בפסוק יח]

הַפְּטָרַת בּוֹזְקוּתֵי כַּמְנַחַס הַתַּיִמִּים
יחזקאל לד, א-כז

חטאי המנהיגות [הרועים] והבטחה לעתיד

יחזקאל

פרק לד

א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

ב בֶּן־אָדָם הִנְבֵּא עַל־רוּעֵי יִשְׂרָאֵל הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם לְרָעִים

הנבא על-רועי
ישראל

כֹּה אָמַר יְהוָה

פניה לרועים
[בגוף שני]

הוּי רַעֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ רָעִים אוֹתָם הִלּוּא הִצָּאן יָרְעוּ הָרָעִים:

ג אֶת־הַחֶלֶב תֹּאכְלוּ וְאֶת־הַצֶּמֶר תִּלְבְּשׂוּ הַבְּרִיאָה תִּזְבַּחַו
הִצָּאן לֹא תִרְעוּ:

הזנתם את העם,
ניצלם אותם, ולא
דאגתם לו

ד אֶת־הַנְּחִלּוֹת לֹא חִזַּקְתֶּם וְאֶת־הַחֹלֶה לֹא רַפֵּאתֶם

וְלִנְשֻׁבְרֹת לֹא חִבַּשְׁתֶּם וְאֶת־הַגְּדִיחַת לֹא הִשְׁבַּתֶּם

וְאֶת־הָאֲבֹדֹת לֹא בִקְשַׁתֶּם

וּבְחֻזְקָה רִדִיתֶם אֹתָם וּבְכַפְרֹד:

ה וַתִּפְּוֹצִינָה מִבְּלֵי רַעְיָה וַתַּהַיִּינָה לְאֹכְלָהּ לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וַתִּפְּוֹצִינָה:

וכתוצאה - הצאן
נפוץ לכל עבר

ו יִשְׁנֹו צֹאנֵי בְּכָל־הַהָרִים וְעַל כָּל־גִּבְעוֹת רָמָה

וְעַל כָּל־פְּנֵי הָאָרֶץ נִפְצֹו צֹאנֵי וְאִין דוֹרֵשׁ וְאִין מִבְּקֵשׁ:

ר לָכֵן רָעִים שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה:

ובגלל הזנחתכם את העם

n חִי־אֲנִי נָאָם | אֲדַנִּי יְהוָה

[חטיאהם, בגוף שלישי]

אִם־לֹא יַעַן הָיֹתָ־צֹאֲנִי | לְבָז וְהִתְיַיְנָה צֹאֲנִי לְאֶכְלָה לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה
מֵאִין רָעָה | וְלֹא־דָרְשׁוּ רָעֵי אֶת־צֹאֲנִי
וַיִּרְעוּ הָרָעִים אוֹתָם | וְאֶת־צֹאֲנִי לֹא רָעוּ:

ס לָכֵן הָרָעִים שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה:

לכן, זאת אעשה:

י כֹּה־אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה

הִנְנִי אֶל־הָרָעִים | וְדַרְשָׁתִי אֶת־צֹאֲנִי מִיָּדָם | וְהַשְׁפִּיתִים מִרְעוֹת צֹאֲנִי
וְלֹא־יִרְעוּ עוֹד הָרָעִים אוֹתָם

[הרועים בגוף שלישי]: אוציא את הצאן מידם, ואציל אתו מהם

וְהַצִּלְתִּי צֹאֲנִי מִפִּיָּהֶם | וְלֹא־תִהְיֶינּוּ לָהֶם לְאֶכְלָה: {ס}

יא כִּי כֹה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה

הִנְנִי־אֲנִי | וְדַרְשָׁתִי אֶת־צֹאֲנִי וּבִקְרָתִים:

אבקר [אבוא לבדוק] את צאני

יב כְּבִקְרַת רָעָה עָדְרוּ בְיוֹם־הַיּוֹתוֹ | בְּתוֹךְ־צֹאֲנֹ נִפְרָשׁוֹת

כַּן אֲבַקֵּר אֶת־צֹאֲנִי

וְהַצִּלְתִּי אֹתָהֶם מִכָּל־הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נָפְצוּ שָׁם בְּיוֹם עַנְן וְעַרְפָּל:

אקבצם מכל הארצות ואביא אותם אל ארץ ישראל

יג וְהוֹצֵאתִים מִן־הָעַמִּים | וּקְבִצְתִים מִן־הָאָרְצוֹת | וְהִבִּיאֹתִים אֶל־אֲדָמָתָם
וְרַעִיתִים | אֶל־הַרִי יִשְׂרָאֵל | בְּאִפְיָקִים | וּבְכָל מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:

יד בְּמִרְעֵה־טוֹב אֲרַעֶה אֹתָם | וּבְהַרִי מְרוֹם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה נֹתֵם

שָׁם תִּרְבְּצֶנָה | בְּנֹה טוֹב | וּמִרְעֵה שָׁמֶן תִּרְעִינָה | אֶל־הַרִי יִשְׂרָאֵל:

טו אֲנִי אֲרַעֶה צֹאֲנִי | וְאֲנִי אֲרַבִּיצֵם | נָאָם אֲדַנִּי יְהוָה:

אני ארעה צאני

טז אֶת־הָאֲבֹתָת אֲבַקֵּשׁ | וְאֶת־הַנְּחֻמָּת אֲשִׁיב | וְלִנְשַׁבֵּרַת אֲחַבֵּשׁ

וְאֶת־הַחֹלֶה אֲחַגֵּק | וְאֶת־הַשְּׂמֵנָה | וְאֶת־הַחֲזִיקָה | אֲשַׁמִּיד | אֲרַעְנָה | בְּמִשְׁפָּט:

יז וְאֶתְנָה צֹאֲנִי | כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה

פנייה לעם

הִנְנִי שֹׁפֵט בֵּין־שֵׁה לְשֵׁה | לְאֵילִים | וְלַעֲתוּדִים:

אילים ועתודים = החזקים בעם

יח הַמַּעַט מִכֶּם

פניה לחזקים שבעם

הַמִּרְעֵה הַטוֹב תִּרְעֹו | וְיִתֵּר מִרְעִיכֶם תִּרְמָסוּ | בְּרִגְלֵיכֶם

וּמִשְׁקַע־מַיִם תִּשְׁתּוּ | וְאֶת הַנְּזוֹתָרִים | בְּרִגְלֵיכֶם תִּרְפְּשׁוּן:

החזקים עושקים את השאר

יט וְצֹאֲנִי מִרְמָס רִגְלֵיכֶם | תִּרְעִינָה | וּמִרְפֵּשׁ רִגְלֵיכֶם | תִּשְׁתִּינָה: {פ}

כ לָכֵן כָּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱלֹהֵם
הִנְנִי־אֲנִי וְשִׁפְטֹתַי בֵּין־שָׁה וּבֵין שָׁה רָזָה:
כא לְעַן בָּצַד וּבְכַתְלֵי תְהַדְפּוּ וּבְקַרְנֵיכֶם תִּנְגַּחוּ כָּל־הַנְּחָלֹת
עַד אֲשֶׁר תִּפְצוּתֶם אוֹתָנָה אֶל־הַחוּצָה:
כב וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאֲנֵי וְלֹא־תִהְיֶינָה עוֹד לִבִּי וְשִׁפְטֹתַי בֵּין שָׁה לְשָׁה:

אני אדאג לצדק בעם

כג וְהִקְמֹתִי עֲלֵיהֶם רָעָה אַחַד וְרָעָה אַחֲרָיו אֶת עֲבָדֵי דָוִד
הוא ירעה אתם והוא־יהיה להן לרעה:
כד וְאֲנִי יְהוָה אֱהִיָּה לָהֶם לְאֱלֹהִים וְעַבְדֵי דָוִד נְשִׂיא בְתוּכֶם
אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי:

הבטחה לעתיד והקמת עליהם רעה אחר... את עבדי דויד

כה וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי חֵיה־רָעָה מִן־הָאָרֶץ
וַיֵּשְׁבוּ בַּמִּדְבָּר לְבָטָח וַיֵּשְׁנוּ בַּיַּעֲרִים:

ברית שלום, בטחון, ושפע חקלאי

כו וְנָתַתִּי אוֹתָם וְסִבִּיבוֹת גִּבְעוֹתַי בְּרִכָּה
וְהוֹרְדֹתַי הַגֶּשֶׁם בְּעֵתוֹ גֶּשֶׁמִּי בְּרִכָּה יִהְיוּ:

כז וְנָתַן לְעַן הַשָּׂדֶה אֶת־פְּרִיּוֹ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן וּבִיּוֹלָהּ וְהָיוּ עַל־אֲדָמָתָם לְבָטָח

וַיֵּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה
בְּשִׁבְרִי אֶת־מַטּוֹת עֲלֵם וְהוֹצֵלְתִּים מִיַּד הָעֹבְדִים בָּהֶם:

- תמו ונשלמו הפטרות חומש ויקרא -

שבת ערב ראש חודש

הפטרת "מזור זודיע"

שמאל א' פרק כ, מפסוק יח' עד סוף הפרק

פרק כ

סימנים מוסמכים
בין דוד ויהונתן

יח ויאמר לו יהונתן

מתר חדש ונפקדת כי יפקד מושבד:

יט ושלשת תכר מאד

ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה

וישבת אצל האבן האזל:

כ ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח לי למטה:

כא והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים

אם אמר אמר לנער הנה החצים ממנה והנה

קחני ונבאה כי שלום לך ואין דבר מיהנה:

כב ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממנה ותלאה

לך כי שלחה יהנה:

כג והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהנה ביני ובינה עד עולם: {ס}

ימי ראש חודש

ד ויסתר דוד בשדה

ויהי החדש וישב המלך (על) אל תלחם לאכול:

ה וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב תקיר

ו יקם יהונתן וישב אבגר מצד שאול ויפקד מקום דוד:

ז ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא

כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור: {ס}

יום ראשון של
ראש-חודש

ח ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד {פ}

ויאמר שאול אל יהונתן בנו

מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם תיום אל תלחם:

ט ויען יהונתן את שאול

נשאל נשאל דוד מעמי עדי בית לחם:

טו ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר

והוא צנה לי

אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי

יום שני של ראש-
חודש

על-כן לא-בָּא אֶל-שְׁלֹחַן הַמִּלָּךְ: {ס}

י וַיַּחֲרֶ-אֶף שְׂאוֹל בֵּית־הוֹנֵטָן וַיֹּאמֶר לוֹ

בְּוַנְעוֹת הַמַּרְדּוֹת הַלְוֹא יָדַעְתִּי

כִּי-בַחַר אַתָּה לְבֶן-יֹשִׁי לְבִשְׁתָּךְ וּלְבִשַׁת עֶרְוַת אִמֶּךָ:

לא כִּי כָל-הַיָּמִים אֲשֶׁר בְּוַיֹּשִׁי תִי עַל-הָאָרְמָה

לא תִּכּוֹן אַתָּה וּמַלְכוּתְךָ

ועַתָּה שְׁלַח וְקַח אִתּוֹ אֵלַי כִּי בְּוַמּוֹת הוּא: {ס}

לב וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת-שְׂאוֹל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה יוֹמַת מִזֶּה עֲשֵׂה:

לג וַיִּטֵּל שְׂאוֹל אֶת-הַחֲנִית עָלָיו לְהַכּוֹתוֹ

וַיִּדַע יְהוֹנָתָן כִּי-כָלָה הוּא מֵעַם אָבִיו לְהַמִּית אֶת-דָּוִד: {ס}

לד וַיִּקָּם יְהוֹנָתָן מֵעַם הַשְּׁלֹחַן בַּחֲרִי-אֶף

וְלֹא-אָלַל בְּיוֹם-הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי לָחֵם כִּי נִעְצַב אֶל-דָּוִד כִּי הִכְלִמוֹ אָבִיו:

{ס}

לה וַיְהִי בַבֶּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשְּׂדֵה לְמוֹעֵד דָּוִד וַנֶּעַר קָטָן עִמּוֹ:

למחרת בשדה

לו וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רֵץ מֵצֵא נָא אֶת-הַחֲצִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מוֹרֶה

הַנֶּעַר רֵץ וְהוּא יָרָה תַּחְצִי לְהַעֲבֹרוֹ:

לז וַיָּבֵא הַנֶּעַר עַד-מְקוֹם תַּחְצִי אֲשֶׁר יָרָה יְהוֹנָתָן

וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרָי הַנֶּעַר וַיֹּאמֶר הַלְוֹא תַּחְצִי מִמּוֹךְ וְהִלְאָה:

לח וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרָי הַנֶּעַר מִהֲרָה חוֹשֶׁה אֶל-תַּעֲמֹד

וַיִּלְקֹט גֶּעַר יְהוֹנָתָן אֶת- (הַחֲצִי) תַּחֲצִים וַיָּבֵא אֶל-אָדֹנָיו:

לט וַתִּנְעַר לֹא-יָרַע מֵאוֹמְתָה אֶף יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדָעוּ אֶת-הַדָּבָר: {ס}

מ וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת-כָּלָיו אֶל-הַנֶּעַר אֲשֶׁר-לוֹ

וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ תִּבְיֵא הָעִיר:

מא הַנֶּעַר בָּא

פגישה והפרדות

וְדָוִד קָם מֵאֶצֶל הַנָּגִב וַיִּפֹּל לְאַפְיוֹ אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ שְׁלֹשׁ פַּעַמַּיִם

וַיִּשְׁקֹו אִישׁ אֶת-רַעְהוֹ וַיִּכְבּוּ אִישׁ אֶת-רַעְהוֹ עַד-דָּוִד הַגִּדְיָל:

מב וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד

לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר

יְהוָה יִתְּנֵה | בֵּינִי וּבֵינֶךָ | וּבֵין זָרְעִי וּבֵין זָרְעֶךָ עַד-עוֹלָם: {פ}

שבת ראש חודש

קריאה בתורה למפטיר
פר' פינחס, במדבר כח, מתוך קברנות תמידין ומוספין

ט וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט קרבן מוסף שבת

שְׁנֵי־כֶבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תָּמִימִם
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ:
. עַל־תּ שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה: {פ}

עולה: בהמות
מנחה ונסך

יא וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁיכֶם יא בראשי חודשים

תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם
וְאַיִל אֶחָד
כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תָּמִימִם:
יב וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְאַיִל הָאֶחָד:
יג וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד
עֹלָה הֵיחַת נִיחַח אֲשֶׁה לַיהוָה:
יד וְנִסְכֵיהֶם

עולה: בהמות

מנחות

נסכים

חֲצִי הַהֵיזֵן יִהְיֶה לֶפָר
וּשְׁלִישֵׁת הַהֵיזֵן לְאַיִל
וּרְבִיעֵת הַהֵיזֵן לִכְבֹּשׁ יָיִן
זאת עלת חודש בחדשו לחדשי השנה:

טו וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת לַיהוָה
עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: {ס}

שעיר לחטאת
[וגם] עולת התמיד

הפטרת עזרת ראש זודעי

ישעיהו פרק ט"ו [פרק אחרון בישעיהו]

אִם אִמְרַת הַשָּׁמַיִם, חַף עַיִן יֵשׁ לֵעַל עַקְבֵי הָאֵרֶץ - הַסִּכְרִידִים קוֹרְאִים מִסֹּף הַהַטָּרָה סוֹק סוֹק אַחֲרָיון לֵעַל מֵאֲחֵר
"עֲדִין"

מעין סיכום עיקרי הדברים והמסרים שבספר ישעיהו

א בַּה אָמַר יְהוָה א על בית המקדש, קרבות, והתנהגות

הַשָּׁמַיִם כְּסֹאֵי וְהָאָרֶץ תִּדְרֹם רִגְלֵי
אֵי־זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וְאֵי־זֶה מְקוֹם מְנוּחָתִי:

לא בית המקדש
הוא החשוב, אלא
דרכי התנהגותכם

ב וְאֶת-כָּל-אֱלֹהֵי יְרֵכִי עָשָׂתָה וַיְהִיוּ כָל-אֱלֹהֵי נְאֻם-יְהוָה
 וְאֶל-זֶה אָבִיט אֶל-עֵנִי וּנְכַח-רוּחַ וַחֲרָד עַל-דְּבָרַי:
 ג שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מִכַּח-אִישׁ זֹבַח הַשֶּׁה עֶרְף כָּלֵב
 מַעֲלָה מִנְחָה דָם-חֲזִיר מִזְכִּיר לְבָנָה מִבְּרֶךְ אֲנִי
 ד גַּם-הִמָּה בָּחֲרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבִשְׁקֻצֵיהֶם נִפְשָׁם חִפְצָה:
 ז גַּם-אֲנִי אֲבַתֵּר בְּתַעֲלָלֵיהֶם וּמְגֹרָתָם אָבִיא לָהֶם
 ח עֵן קְרֹאתִי וְאֵין עֹנָה דְבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ
 ט וַיַּעֲשׂוּ הַרְעָה בְּעֵינַי וּבְאֲשֶׁר לֹא-חִפְצָתִי בָּחֲרוּ: {ס}

על המעלים
קרבות שיקוצים

פניה אל יראי ה'

[המלעזים
אומרים]

עונש לאויבי ה'

וגאולה לציון
יורשלים

ה שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה הַחֲרָדִים אֶל-דְּבָרוֹ
 אָמְרוּ אַחֲיֵכֶם שְׂנֵאִיכֶם מִנְדִיכֶם
 לְמַעַן שָׁמִי יִכְבַּד יְהוָה וַנִּרְאֶה בְּשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם יִכְשׁוּ:
 ו קוֹל שְׂאוֹן מַעִיר קוֹל מַהִיכָל קוֹל יְהוָה מִשְׁלָם גְּמוּל לְאִיבָיו:
 ז בְּטָרָם תַּחֲלוּ יִלְדָה בְּטָרָם יָבֹוא חֶבֶל לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכָר:
 ח מִי-שָׁמַע כְּזֹאת מִי רָאָה כְּאֵלֶּה
 ט הַיּוֹתֵל אֶרֶץ בְּנוֹם אֶחָד אִם-יִלְד גְּוֵי פַעַם אַחַת
 כִּי-תִלָּה גַם-יִלְדָה צִיּוֹן אֶת-בְּנֵיהָ:
 טו הֲאֲנִי אֲשַׁבֵּיר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמֶר יְהוָה
 אִם-אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעֲצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהִים: {ס}
 י שָׁמְחוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם וַיִּגְלוּ בָּהּ כָּל-אֲהַבָּיהָ
 שִׁישׁוּ אֶתְהָל מְשׁוּשׁ כָּל-הַמְתַּאבְּלִים עָלֶיהָ:
 יא לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשָּׁד תִּנְחַמְיָהּ
 לְמַעַן תִּמְצְוּ וְהַתְעַנְּנֶתֶם מִיּוֹז כְּבוֹדָהּ: {ס}

יב כִּי-כֹה וְאָמַר יְהוָה
 הַנְּנִי נִטָּה-אֲלֶיהָ כְּנֹחֵר שְׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גִּוּוֹם וַיִּנְקַתֶּם
 עַל-צַד תִּנְשְׂאוּ וְעַל-בְּרָכִים תִּשְׁעֲשְׂעוּ:
 יג כֹּאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר תִּנְחַמְנוּ כִּן אֲנִכִי אֲנַחְמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמְנוּ:
 יד וּרְאִיתֶם וּשְׂשׁ לְבַבְכֶם וְעֲצֻמוֹתֵיכֶם כַּדָּשָׁא תִפְרַחְנָה
 וְגוֹדְעָה יִד-יְהוָה אֶת-עַבְדָּיו וְזַעַם אֶת-אִיבָיו: {ס}
 טו כִּי-הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבֹוא וְכִסְוָפָה מִרְכַּבְתָּיו
 לְהָשִׁיב בְּחִמָּה אַפּוֹ וַגַּעְרָתוֹ בְּלַתְּבִי-אֵשׁ:

טיפוח ונחמה
לאוהבי ה'

וכליה לשואבי

טו כִּי בָאֵשׁ יִהְיֶה נִשְׁפָּט וּבְחֶרֶב אֶת־כָּל־בָּשָׂר וּרְבוּ חֲלָלֵי יְהוָה:
 ז' הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמְטַהְרִים אֶל־הַגְּנוֹזֹת אֶת־ר (חכר) אֶחָת בַּתְּוֶהָב
 אֲכָלָהּ בָּשָׂר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֶכְבֵּר יַחְדָּו יִסְפוּ נְאֻם־יְהוָה:

[אלה שענו]

על גוי העולם
בזמן הגאולה

יבואו לחלוק כבוד
לה'

יביאו אתם את בני
ישראל לארץ

ובמהם אֶת
לִפְתָּיִם לְלוּיִם
[ממי? ר' גרסאות
מפרשים]

כל בני האדם יבואו
להשתחוות לה'

[וחזקת עז
הסוק עסוי
האחרון. עז]

יח וְאַנְכִי

מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגְּנוּזִים וְחַלְשָׁנֹת
 וּבָאוּ וַרְאוּ אֶת־כְּבוֹדִי:

יט וְשָׁמַתִּי בָהֶם אוֹת וּשְׁלַחְתִּי מֵהֶם | פְּלִיטִים אֶל־הַגְּנוּזִים

תְּרַשֵׁשׁ פּוֹל וְלוֹד מִשְׁכֵּי קֶשֶׁת חֶבֶל וַיְגוּ

הָאֲנִיִּים הִרְחִקוּ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שְׁמִיעִי וְלֹא־רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי
 וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם:

כ וְהִבִּיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגְּוִיִּם | מִנְחָה | לַיהוָה

בַּסּוּסִים וּבַרְכָב וּבַצִּבִּיִּים וּבַבְּרָדִים וּבַכַּרְכָּרוֹת

עַל הַר קֹדֶשׁ יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה

כא כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בַּכְּלֵי טְהוֹר בַּיִת וְהָנֹה:

ובמהם אֶת
לִפְתָּיִם לְלוּיִם

כב כִּי כַּאֲשֶׁר הַשְּׁמַיִם הִתְדָּשִׁים וְהָאָרֶץ הִתְדָּשָׁה

אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים לִפְנֵי נְאֻם־יְהוָה כִּן יַעֲמֹד זְרַעְכֶם וְשִׁמְכֶם:

כג וְהָיָה מְדִי־חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמְדֵי שָׁבַת בְּשַׁבְּתוֹ

יָבֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אָמַר יְהוָה:

כד וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בַּפְּנֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים כִּי

כִּי תוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֵּה וְהָיוּ דְרָאוּן לְכָל־בָּשָׂר: {ש}

כג וְהָיָה מְדִי־חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמְדֵי שָׁבַת בְּשַׁבְּתוֹ

יָבֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אָמַר יְהוָה:

אֵת כִּיּוֹם א' אַחֲרֵת הַשָּׁמַיִם, הַיּוֹם הַזֶּה יֵרָא עַד הַיּוֹם -

הַסְּפָרִים קוֹרְאִים פְּסוּק רַאשׁוֹן וּפְסוּק אַחֲרוֹן הַפְּסוּקֹת "אַחַר חוֹשֶׁה", בַּדְּפָאָן:

יח וַיֵּאמְרוּ־לוֹ יְהוֹנָתָן מִתֵּר חֹדֶשׁ וּנְבִקְרָתָהּ כִּי יִפְקַד מוֹשְׁבֵיהָ:

כד וַיֵּאמְרוּ יְהוֹנָתָן לְדָוִד

לְדָ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר

יְהוָה יִהְיֶה | בֵּינֵנוּ וּבֵינֶךָ | וּבֵין זְרַעִי וּבֵין זְרַעֲךָ עַד־עוֹלָם: {פ}